

ges der Hindringer i Vejen for ved dette Lovforslag. Naar vi alligevel ville anbefale det, er det, fordi vi kunne se, at der ikke er andet at gøre; naar Regeringen har kapituleret paa dette Punkt, er der ikke andet at gøre end at udtale vor Beklagelse af, at Regeringen har været saa svag og eftergivende.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Det var ikke Ministerens Mening, jeg spurgte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om; Ministerens Mening kende vi jo som Følge af de Udtalelser, han er kommen med. Nej, det, jeg spurgte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds om og intet Svar fik paa, var, om det ærede Medlem anser det for en Fejl, at Landstingets Socialdemokrater have tiltraadt de Ændringsforslag, der ere stillede i Landstinget. Jeg spurgte endvidere det ærede Medlem, om han selv anser disse Ændringer for en Foringelse af Lovforslaget og som Følge deraf er i Uoverensstemmelse med sine Partifæller i Landstinget. Det var de to Spørgsmaal, jeg stillede til det ærede Medlem og intet Svar fik paa. Endelig kunde jeg ønske at stille et tredje Spørgsmaal: Naar det ærede Medlem nu mener, at det er saa stor en Ydmygelse for Folketinget at modtage dette Lovforslag i den Skikkelse, hvori det nu fremtræder, hvorfor har det ærede Medlem saa i Finansudvalget været med til at indstille det til Vedtagelse?

Røde: Naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) mente, at man altid, naar Folketinget blev ydmyget, burde henlede Opmærksomheden derpaa, tror jeg ogsaa, det er rigtigt; naar der virkelig foreligger en politisk Ydmygelse, vilde det være ganske forkert ikke at staa op og protestere derimod. Men jeg tror oprigtigt talt, at hvis man lægger en Ydmygelse i det, der foreligger her i Dag, tager man i Virkeligheden al Alvor bort fra den Protest, man rejser mod Ydmygelser i det hele. Jeg kan ikke erkende, at der ligger den fjerde Ydmygelse i, at jeg her stemmer for et Lovforslag, som efter min Mening er blevet forbedret; derfor har jeg ogsaa sat mit Navn ved Siden af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds' under Anbefalingen for at vedtage Lovforslaget uforandret. Jeg har set det ærede Medlems Meningsfælle, Landstingsmanden fra Aarhus, anbefale Lovforslaget og sige,

at Socialdemokraterne kunde tiltræde de foreslaaede Ændringer. Jeg kan altsaa ikke se, at der her er Tale om nogen Ydmygelse. Hvis Forholdet skulde være dette, at hver Gang Landstinget foretog en Ændring i et Lovforslag — — — — (*Hans Nielsen* [Skanderborg Amts 1ste Valgkreds]: *Finansloven*!) Her er ikke Tale om Finansloven. Jeg siger, at hvis Forholdet skulde være det, at hver Gang Landstinget foretog en Ændring i et her paa Rigsdagen foreliggende Lovforslag, skulde det betragtes som en Ydmygelse for Folketinget, vilde vi overhovedet ikke kunne forhandle med hinanden. Nej, jeg tror, at Forholdet er det, at der kommer senere Løjligheder, hvor det ærede Medlem vil faa rig Anvendelse for den Tale, han har holdt i Dag, og hvor jeg formodentlig med stor Glæde vil støtte hans Betragtninger; men i Dag kan jeg det ikke.

Jeg har ogsaa svævet i den Tro, at det ærede Medlem heller ikke mente, det var en Foringelse af Lovforslaget, der har fundet Sted, thi under første Behandling af denne Sag her i Folketinget sagde det ærede Medlem: „Der er ganske vist det utitalende ved denne Sag, at man giver Finansministeren Tilladelse til paa en vis diskret Maade at sidde og lave smaa Statslaan“. Saa afbryder Finansministeren ved at sige: „Finansloven!“, hvorefter det ærede Medlem fortsætter med at sige: „Det er rigtigt, der er en Grænse i Henhold til Finansloven, som i Aar er foreslaaet til 3 Mill. Kr., men indenfor denne Grænse kan dog en Finansminister sidde og lave disse smaa Statslaan“. Og det ærede Medlem tilføjer: „Men kunde det bidrage til, at vi kom ud af det Afhængighedsforhold, hvori vi staa til Udlandet, synes jeg, at man kan se bort herfra“. Den Gang syntes det ærede Medlems Opfattelse altsaa at være den, at den Form, som Ministeren havde givet Lovforslaget, ikke var synderlig heldig, men paa Grund af det gode Formaal kunde han se bort derfra. Nu forekommer det mig, at Lovforslaget er blevet omdannet i Overensstemmelse med den Opfattelse, som det ærede Medlem den Gang gjorde gældende, saa jeg forstaar ikke, hvorfor han nu betragter dette som en Foringelse og mener, at det skulde være en Ydmygelse at stemme derfor.

Andreasen: Anledningen til, at jeg begærer Ordet, er de Udtalelser, som det ærede Medlem fra Kalundborg (*Røde*) fremsatte for et Øjeblik siden. Han be-